

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๗/๒๕๑๔

อาญาริบทรัพย์

พ.ร.บ. ป่าไม้

จำเลยกระทำความผิดฐานแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองไม่รับอนุญาต กระบือและ
เกวียนที่จำเลยได้ใช้ชักลากไม้จากบ้านนำไปเก็บไว้ที่บ้าน ถือได้ว่าเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำผิดตาม
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๗๔ ทวิ จึงเป็นสิ่งที่ต้องริบ.

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๒๕๗/๒๕๑๔

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๖ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๔

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดระยอง

โจทก์

ระหว่าง

นายช่วย สิงขร

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้

จำเลยฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๔ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจทำการแปรรูป
ไม้ตะเคียนทอง ๑ ท่อน อันเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ.
๒๕๐๕ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และเมื่อระหว่างวันที่ ๑๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ เวลากลางวัน จำเลยบังอาจมีไม้ตะเคียน
ทองแปรรูปแล้วจำนวน ๑ แผ่น รวมเนื้อไม้ ๐.๓๘ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นเงิน ๑๕
บาท ๒๐ สตางค์ไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เหตุเกิดตำบลทุ่งควายกิน
อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมด้วยไม้ตะเคียนทองแปรรูป ๑ แผ่น เกวียน ๑ เล่ม
และกระบือ ๒ ตัว โดยจำเลยใช้กระบือชักลากเกวียนบรรทุกไม้แปรรูปออกจากบ้านที่จำเลยทำการแปรรูปไม้
นำไปเก็บไว้ที่บ้านของจำเลย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘, ๗๓, ๗๔,
๗๔ ทวิ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๗, ๑๘ พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ และขอให้ริบของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพว่าเป็นจริงดังฟ้องทุกประการ

ศาลจังหวัดระยองพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘, ๗๓, ๗๔, ๗๕ ทวิ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๗, ๑๘ พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ จำคุก ๓๐ วัน ปรับ ๘๐๐ บาท จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑๕ วัน ปรับ ๔๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ไม้ของกลางนอกนั้นให้ยกเสีย เพราะไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดข้อหานี้

โจทก์อุทธรณ์ขอให้รับกระบือและเกวียน

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้รับกระบือและเกวียนของกลางด้วย

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว จำเลยฎีกาว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทำการแปรรูปไม้ และมีไม้แปรรูปหวงห้ามไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ไม่ได้ฟ้องว่าจำเลยชักลากไม้จึงถือไม่ได้ว่ากระบือและเกวียนเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด

ศาลฎีกาเห็นว่า แม้จำเลยในคดีนี้จะมีความผิดฐานแปรรูปไม้และมีไม้หวงห้ามแปรรูปไว้ในครอบครอง โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยได้ใช้กระบือและเกวียนชักลากไม้จากบ้านนำไปเก็บไว้ที่บ้าน เรียกได้ว่าจำเลยได้ใช้กระบือและเกวียนเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดแล้ว จึงเป็นสิ่งที่ต้องรับ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๔/๒๕๐๖ ระหว่างอัยการจังหวัดเชียงราย โจทก์ นายทอง ดวงใส จำเลยพิพากษายืน.

ทองคำ จารุเหติ

ชวน พูนคำ

ประพนธ์ ศาตะมาน